

Ἡ λιτανεΐα των ιερῶν εἰκόνων

The procession of the Holy Icons

Κατα τήν έναρξιν τῆς λιτανείας ἰστανται πάντες εἰς τόν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ

*Ευλογημένη ἡ εἰσοδος τῶν αγίων σου πάντοτε, νύν καί ἀεὶ καί εἰς
τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορός Ἀμήν.

Καί ο ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπό τῶν βημοθύρων τό προοίμιον του
συνοδικού:

*Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία καθ' ἣν ἡμέραν ἀπε-
λάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας
δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.*

*Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν ἀποστολικάῖς τε παραινέσεσιν
εἴκοντες καὶ εὐαγγελικάῖς ἱστορίαις στοιχοῦμενοι, τῶν ἐγκαινίων
τὴν ἡμέραν ἐορτάζομεν. Καί ταύτη εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευ-
φραινόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι, ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ
ᾄσμασιν.*

Καί ἐκκινεῖ ἡ ἱερα πομπή πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ο
χορός ψάλλει τό ἀπολυτίκιον *Τὴν ἀχραντον εἰκόνα σου*, εἰς χρόνον
ἀνάλογον, ὥστε ο ἱερεὺς να φθάσῃ εἰς τόν χώρον τῆς ἐπομένης
στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προϊστάμενος τό α' ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως:

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ορατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νοῦ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορός *Αἰωνία ἡ μνήμη* (γ').

Ὁ ἱερεὺς·

Τῶν εἰδότην τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον καὶ ταύτης [τὸ] κτιστὸν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὄρατον καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη

Ὁ χορός *Αἰωνία ἡ μνήμη* (γ').

Ὁ ἱερεὺς·

Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκτουμένων ἤτοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορός *Αἰωνία ἡ μνήμη* (γ').

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ψάλλει τό ἀπολυτίκιον *Τὴν ἀχραντὸν εἰκόνα σου* (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Τού ιερέως φθάσαντος πρό τών βασιλικών πυλών, ίσταται ή λιτανεία· ο δε προϊστάμενος άναγινώσκει τά χριστολογικά άρθρα τού συμβόλου τής πίστεως:

Και εις ένα Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων· Φως εκ Φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού, γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος άγιου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ήμερα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς· ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Είτα ο ιερέυς έκφώνως·

Οί προφηται ώς είδον, οί άπόστολοι ώς έδίδαξαν, ή έκκλησία ώς παρέλαβεν, οί διδάσκαλοι ώς έδογματίσαν, ή οίκουμένη ώς συμπεφρόνηκεν, ή χάρις ώς έλαμψεν, ή άλήθεια ώς άποδέδεικται, τò ψευδος ώς άπελήλαται, ή σοφία ώς έπαρρησιάσατο, ό Χριστός ώς έβράβευσεν· ούτω φρονοῦμεν, ούτω λαλοῦμεν, ούτω κηρύσσομεν, Χριστόν τόν άληθινόν Θεόν ήμῶν και τούς αύτου άγίους έν λόγοις τιμῶντες, έν συγγραφαίς, έν νοήμασιν, έν θυσίαις, έν ναοίς, έν είκονίσμασι, τόν μέν ώς Θεόν και δεσπότην προσκυνοῦντες και σέβοντες, τούς δέ δια τόν κοινόν δεσπότην ώς αύτου γνησίους θεράποντας τιμῶντες και τήν κατά σχέσιν προσκύνησιν άπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν.

Και ἐκκινεῖ ἡ ἰ. πομπή πρὸς τὴν μεσημβρινήν (νοτίαν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ο χορός ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον *Τὴν ἀχραντον εἰκόνα σου* (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ὅταν ο ἱερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἵσταται ἡ πομπή, καὶ ο προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἀρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Και εἰς το Πνεῦμα το ἅγιον, το κύριον, το ζωοποιόν, το ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, το συν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν δια τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα ο ἱερεὺς ἐκφώνως·

Μιχαὴλ τοῦ ὀρθοδόξου ἡμῶν βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἀγίας αὐτοῦ μητρὸς, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορός Αἰωνία ἡ μνήμη (γ').

Ὁ ἱερεὺς·

Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου, Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου, Χριστοφόρου καὶ Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου καὶ Ἰσαακίου, Μανουὴλ τοῦ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος

Ματθαίου μοναχοῦ, Ἀλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαξαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς Αἰωνία ἡ μνήμη (γ').

Ἰγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ἀντωνίου, Ἰωσήφ καὶ πάντων τῶν αἰγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγωνισαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς Αἰωνία ἡ μνήμη (γ').

Τούτων τοῖς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγείσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων ἁγίων. ἀμήν.

Ὁ χορὸς Ἀμήν καὶ ψάλλει τό ἀπολυτίκιον Τὴν ἀχραντον εἰκόνα σου (εἰς χρόνον ἀνάλογον) ἐνώ η ἰ. Πομπή ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

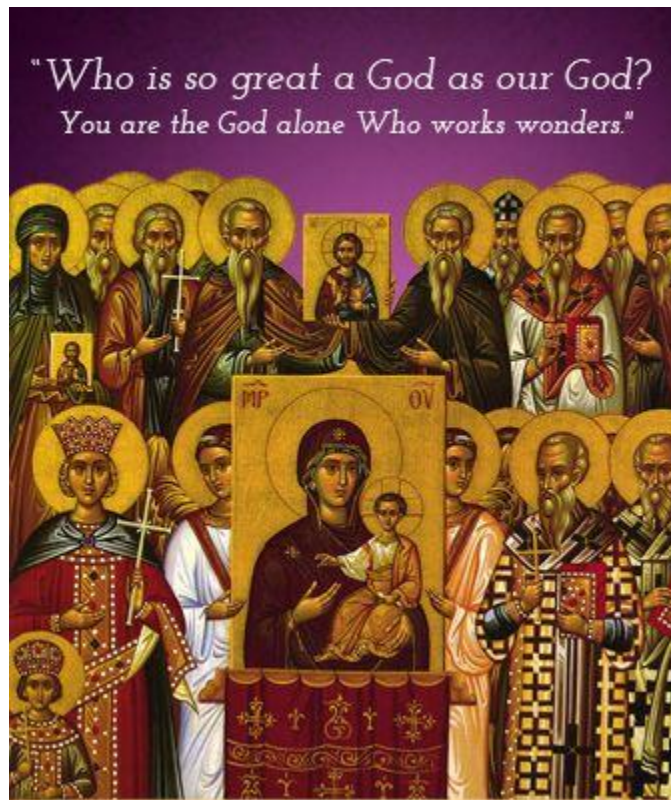
Ὁ ἱερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον
*Τις Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; συ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια
μόνος.*

Στίχ. Εγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμιν σου.

*Στίχ. Καὶ εἶπα· Νυν ἠρξάμην· αὕτη ἡ αλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ
Υψίστου.*

*Στίχ. Εμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.*

Καὶ Απόλυσις

The Synodikon of the Seventh Ecumenical Council

In the Beginning

ā yearly thanksgiving is due to God on account of that day when we recovered the Church of God, with the demonstration of the dogmas of true religion and the overthrowing of the blasphemies of wickedness.

FOLLOWING prophetic sayings, yielding to apostolic exhortations, and standing on the foundation of the accounts in the Gospels, we make festival on this day of dedication. Today we make festival on this holy day, and making merry together and rejoicing in prayers and litanies, we cry out in psalms and songs.

In the 1st Station

I believe in one God, the Father Almighty, Maker of Heaven and Earth and of all things visible and invisible.

Those who know the difference in essences of the one and the same hypostasis of Christ attribute to it properties both created and uncreated, visible and invisible, capable of suffering and beyond

suffering, circumscribed and uncircumscribed; they ascribe to the divine essence uncreatedness and the rest, while they acknowledge in the human nature the other qualities, including being circumscribed, and affirm all this both in word and in images:

May their memory be eternal!

Those who, believing and proclaiming, preach the words of the Gospel in writings, and the deeds in forms, to gather together in a single duty that includes both proclamation through words, and sure confirmation of the truth through icons:

May their memory be eternal!

In the 2nd Station

The passage from the *Synodikon* of the Seventh Ecumenical Council is read in unison by all.

AND in one Lord Jesus Christ, the Son of God, the only-begotten, begotten of the Father before all ages. Light of light; true God of true God; begotten, not made; of one essence with the Father, by Whom all things were made; Who for us men and for our salvation came down from Heaven, and was incarnate of the Holy Spirit and the Virgin Mary, and became man. And He was crucified for us under Pontius Pilate, and suffered, and was buried. And the third day He arose again, according to the Scriptures, and ascended into Heaven, and sits at the right hand of the Father; and He shall come again with glory to judge the living and the dead; Whose Kingdom shall have no end.

As the Prophets beheld, As the Apostles taught,
As the Church received, As the Teachers dogmatized,
As the Universe agreed, As Grace illumined,

As the Truth revealed, As falsehood passed away,
As Wisdom presented, As Christ awarded,

THUS we declare,
Thus we assert,
Thus we proclaim Christ our true God and honor His saints,

IN words, In writings,
In thoughts, In sacrifices,
In churches, In holy icons.

ON the one hand, worshipping and reverencing Christ as God and Lord.

And on the other hand, honoring and venerating His Saints as true servants of the same Lord.

THIS is the Faith of the Apostles.
This is the Faith of the Fathers.
This is the Faith of the Orthodox.
This is the Faith which has established the Universe.

Priest: Therefore, with brotherly love, we praise these preachers of piety, for the glory and honor of their own pious struggles for the Faith, and we say: Eternal be the memory of the champions of Orthodoxy, pious Emperors, most-holy Patriarchs, Hierarchs, Teachers, Martyrs, and Confessors.

People: May their memory be eternal. (3)

In the 3rd Station

AND in the Holy Spirit, the Lord, the Giver of Life, Who proceeds from the Father; Who with the Father and the Son together is worshipped and glorified; Who spoke by the prophets.

IN one Holy, Catholic, and Apostolic Church. I acknowledge one baptism for the remission of sins. I look for the resurrection of the dead and the life of the world to come. Amen.

Michael, our orthodox Basileus, and Theodora, his holy mother:

May their memory be eternal!

Basil and Constantine, Leo and Alexander, Christopher, and Nicephorus, John, Basil, and Constantine, Romanos, Michael, Constantine, Michael and Isaakios, who have all changed the earthly kingdom for the heavenly one:

May their memory be eternal!

Ignatios, Photios, Stephen and Antony, Nicolas and Euthymios, Stephen, Trypho, Theophylact and Antony, Polyeuctus, Nicolas, Sisinius, Sergios, Eustathios, the Orthodox Patriarchs:

May their memory be eternal!

Priest: Let us entreat God, that we may be instructed and strengthened by the trials and struggles of these Saints, which they endured for the faith, even unto death, and by their teachings, entreating them that we may imitate their godly life unto the end. May we be deemed worthy of obtaining our requests through the mercy and grace of the Great and First Archpriest, Christ our God, through the intercessions of our glorious Lady, the Theotokos and ever-virgin Mary, of the divine Angels, and of all the Saints.

People: Amen.

In the 4th Station

Priest: Who is so great a god as our God? You are the God alone who works wonders.

Cantor: (Verse): *You have revealed Your power among the people.*

Cantor: (Verse): *I remembered the deeds of the Lord.*

Conclusion of the Divine Liturgy

